

1900-09-08

þÿ “ ± » » 1 0 ± - ¼ μ Ā ± ¹ È ½ 1 0 ± - » - ¾ μ ¹ Ā

þÿ • Å μ Å ½ · Å ¹ ⁰ | Å ³ Å ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/7927>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γενων

κύπρος -> Γολγοθά

Ενδοσαρ

Σωτα Μεναρδος

καραμασα

Πιργια (Λευκωσια)

Παφος ✓

Βασα

Λευκωσια δρόμος

ΕΙΦΦΥΛΛΙΣ ΛΑΗΘΕΙΑΣ. 8.

* ΣΙΜΟΥ ΜΕΝΑΡΔΟΥ
ΓΑΛΛΑΙΚΑΙ
ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΑΙ ΛΟΓΟΤΟΥ
ΕΝ ΚΥΠΡΩ

(Συγέγ. εις την).

Περίσσοι έριως, τῶν λίθουν, καὶ πετρίτιπιν ἐν
Κύπρῳ ἡ Αστυνομικὴ θυντεστίκη, μονημάτωτατη
υποθέτειν βασιτεστική τινα σύνδροτα, ξηραστία σχε-
τική, καλλιχειροτεχνία τοῦ Βασιλημάτου. — Βητο. Λαζαρίδης
Πλατύρας, Νετζένιας, Στίρης, Νεζερ-
άνης, Φραγκοτζής, Τορμαζής, Αν-
νίτζα, Βαλαντούκη.

Καὶ τὸ μὲν Λαζαρίδης φότομις πρέπει πάντων
εἰς τὴν Μεραρχίαν, λέγεται καὶ οὐποκριτικῶς;
Λαζαρίδης καὶ μεγιθυντικῶς; Λαζαρίδης καὶ
Λαστρίδης, ιγίνησαι δὲ καὶ παλλαῖν οπώνυμα
Λαστρίδης. Εἶναι δὲ τοῦτο τὸ Ιανουάριον μεθ' οἰλιηνι-
κῆς καταλήξεως, γραμμένον τότε Ιανουάριον (πλα.
τι. 11, 12, 13) ἕτοι: τὸ Λαζής, τὸν γραμμέρα
φων, ὅπερ οὗτοι γράφουσι οἱ θηριοί εἰτε τὰ οἰλιηνικά
τερον καὶ «Λαζής» οντερά Βιοτερωνικό (Σελο.
σ. 442—49) οἰκουνικαπεβίνεται «ρὶ Λαζής».
μετὰ τοῦτο οὖτε ξαλλαῖος παθητικούς οὐδὲ
ικθέτου «Λαζής». «Ο Μαχαρίδης γράφει καὶ
ο μαργίδης ο ίδιος Μαρίου σ. 74 καὶ ο ζευρήδης
οντικός οικοδήπ. 175 καὶ ο λαζήδης οντικός λαζαρί-
δης. 326 οντικός πολλαῖς παραβολαῖς. Τοις γράφεις τούτοις
ἔχουν επέστατο; Ήπ' οὐδενὸν δὲ πλέον ἵνα τῷ οἰλιηνικῷ
κατεστρέψεται ότι dialetto delle omei

che di Cipro... τῇ δημοσιευθείᾳ ἐν τῇ Rivista di Filologia, V, θελητέων δὲ περὶ τοῦ γ. παραβάλλει ταῖς ἀτόπαις πρὸς τὸ «πυρά», παραπλευρή, θυγατρεῖς, «Ἄλλοι» δὲ εἶναι μόνον ἀπλῶ συρπληγμάτα τῆς ἀγρούτικῆς τῶν γραφειών (πρέπει καὶ τὰ τοῦ λακούντου, ἐν 'Αθηνᾶς σ' 151), χρητικοῖς ἀποδεῖξῃς ἢ ἐν τῇ ἀποστολῇ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου ἀπὸ 'Οκτωβρ. 1609 (Γερμ. Εγγ. 192) προτοτάξια, ἐποργανώμενος καμψτερον. Μιχαὴλ Πλάτων καὶ ἐν τῷ καταλογῷ τῶν σινάρων φέντων εἰς τὴν ἑπτατοῦ τοῦ Κυπρικοῦ (π. 404) θοαν· «Οἱ αὐτοὶ Λαζαρῖς Παγιατῆς καὶ πολλοὶ οἱκιστοί, ἀποδεικνύντες πόσου ἦσαν τοιχιῶν τὸ δυνατό. Μεταξὺ δὲ τῶν · Ήρώων Ζηρού ἔργα καταστροφῆς τοῦ Κύπρου καὶ τοῦ ἀποθανάτου τοῦ Νεόρωτος Ρεθύμνης καὶ τοῦ τοῦ Λαζαρίου; Ρεθύμνης ἀποθανόντος εἰς τὴν Καλαχόρην 1612» (παρά Κυπρικοῦ π. 361).

Τὸ δὲ Ικαρίον καὶ μετ' ἐλληνικοῦ ὑπεκρισμοῦ Ικερῆς καὶ Ικεράκι; καὶ μετά φραγκοῦ Ικερίας τοῦ (πρὸς Λιονίττας, ἡ Λασινία αὐτὸς βασιλεὺς τῆς Λιονίτας Λίσια, Κυπριανοῦ σ. 159), ὑπάρχει δὲ καὶ γνωρίμος οίκος Ικερίδης. Διετέλεσε δὲ συγηθεστάτον τὸ δυνατὸν διάχρονο τοῦ Ηλέτρου. Ηλέτρον δέ τον δύο φράγμαν · τὸ Ηλέτρον καλούμενων, τοῦ ς (1358-1369), καὶ τοῦ αἰού αὐτοῦ τοῦ ς (1369-1382) εὐρίσκομεν πλείστους ἄλλους παρὰ τοῦς χρονογράφους. Μ. 353, ἡ φράγμα Ηλέτρος 381, στρ. Ηλέτρος Βιργίλιος, Βενετορ. 417 στρ. Ηλέτρος Ηλιαστέρης, 153 μισθρὸς Ηλέτρος Λαποδεγγίτης, 513 τὸ μισθρὸς Ηλέτρος Ηλέτρην. Ηρακτηρίτευ δὲ τοῦ πάντες γράφεται δι' ἑνὸς φ., ἵνῳ σημερον τὸ δυνατόν τοῦ γράφεται διὰ δύο · ὅπερ τῶν Γάλλων, ηθίστατο διὰ τοῦ μετά τὴν λεγθεῖντα περὶ τοῦ Σαρράτης. περραΐνειν καὶ καρραΐνειν τὸν τοῦ περιμενόντος διπλῆν καὶ τοῦ φ. ταύτην.

προσφέρεν. «Αλλ' ἀν στρατῶμεν καὶ εἰς τὰ νομί-
ματα ἀμφοτερίου τῶν ῥηγῶν, βλέπομεν ἐόνταν-
των ἀπόδοσιν, ΕΠΙΦ. πατέρα 1 (Πρό. Η.
Λάζαρου). Αντίθετα νομίσματα τοῦ Μεσσηνιακοῦ
βασιλείου τῆς Κύπρου, ἐπ' Αθηναῖς; 1876 α. 30).
Συνοπῆρχι τῇ καὶ τόπῳ τῷ Πίτρος, Βουστρ. 467,
537 κλ., ἀλλ' οὐδὲτος Πίτρος εἶναι δέρψ ή μασέρ,
οὐδὲτος ήτο πάσης Πίτρος. «Οὐδὲν ἐ Κυπρίνης
(α. 158). Στοιχεῖα μεταγράψεων τοῦ Ιταλικοῦ πηγῶν,
καὶ πάντες οἱ μετ' αὐτοῖς υπελεύθεροι Πίτροις τούς
μήνας. Εἰδοταν τοῖς κυπριώνοις παράξεσσιν.
Διατορικὴν τούτην αὐτοὺς ἀναγνοῦσσοντες • βρο-
λέπις • τοῖς Λαζαρινοῖς. Θέσις εἰδοτοῦ δικυρι-
ακοῦ λαζίου ἔστερχε τὸ πανεύκρατον βασιλεύοντος τοῦ
ηγεμόνος αὐτοῦ ἐπιστροφίαν, φυλάκτων ὡς τερψ-
τος • βασιλεύος • διὸ τοῦ διαρρήκος αὐτοκράτορος
λ. η. ἐ Μαργαρίτα 227, λέγεται ἀπόδοσις οἱ θρασεῖ-
αι σῆμας καὶ ὄντες τὰ χερτιά τοῦ βασιλείου •
νομίζουν δῶλος περιπόνων νὰ διατελεῖσθαι • ὁ σῆμας
τῆς Κύπρου • καὶ τοῦ • βασιλείως τῆς Λιονταρι-
νόπολης •, αν. α. 223 λίγοι • ἔλεγχον ή βρολέπι-
σαν εἰς τὴν Κύπρον • καὶ μετ' αὐτὰ διηγεῖται «ἡ
πολιγά ήτο ή κυρά Μαργαρίτας Λαζαρίνις...
γυναικα τοῦ κυροῦ Μανουῆλ τοῦ Κατακούρηνος
τοῦ βασιλίως τοῦ Μαρέα». Μένον οἱ μητρονεύ-
οντες τῶν περὶ τοῦ τίθουν τοῖτον ἴρισθαν Θεοῖς
ρου τοῦ Ἀγγείου, καὶ Ιωάννου Δέκια τοῦ Πίτρι-
την, δύνανται νὰ κατανοήσωνται ἀπίστημα
εἰς τὸ κορίνθιο τοῦ θησαυροῦ ιδεύοντες ένεργειν ή
σταθερά διάκρισις αὐτην τῶν Κυπρίων.

Μετά τον «ρηγατικόν» τοίστα δύο μέρη των
ζεινα διεθνήσαν ένα Κύπρον χωρίς τις Οθωνας, τις
Αμερικανικές επικρατείας του Ελλασθ. τίσσας της και
το σπουδαίον γέροντα Ν. της οποίας οι Οθωναί ήταν μόνο μετα-
ληφοι οι Κύπριοι τών άπο του 1898 - 1932 υπό-
τελτα ρηγών των Μεγάλων γραζίαντων ήταν τών
υπεριστάτων Ι.Α.Ν.Υ.Σ., Ι.Α.Ι. Τ.

G R A C E . D E . B I E R O F (Λαζαρίου,
ενδ' ἀγ. σ. 35). Ο Κυπριανὸς μεταχρόνει (σ.
197) • Γιάννες ο ἡ • Γιάννες ο. ΛΑΖΑΡΟΣ Μαχαι-
ρᾶς (σ. 375 καὶ λέγει διαρκῶς φέτος ο γ.
Τζενίες, σύγχρονον δὲ εὐγενῆ τ. 408) • ὁ
Τζενίες τι Μουντολήρης • καὶ παρὰ Βαστα 476
• ὁ Τζενίες... Λεσταῖν τῶν ἐν Λάρυνα ταῦθεντο-
τῶν τοῦ Κυπριανοῦ (σ. 405) οὗτος "ὁ ΧΙΤΖΕΝ-
ΙΟΣ Νίκος" ἄστος, ικατὸς δὲ ἀναβέται καὶ τομήρος τῆς
σηματικής, ἔτι δὲ εἰς τὸ "Ανατερψκόν" τῆς Ηλίου καὶ
τὴν Μάσσαν

"Εἴναι Λάρυνας λέγεται καὶ τὸ Στέλιον, πασσο-
πῖπτον καὶ ἀργής παραδεξῶν. ΛΑΖΑΡΟΣ οἱ γενι-
σκοντες τῶν παρὰ Μαχαιρᾶ 202. • σιρ. Στενήν...
εὐκόλως ἴνθιμοσύνται τὸ Φετζιέννι : πρδ. Λάζ-
αρος τ. 1. 2. 3. 294.

Καὶ τὰ Φραντζής ἀκούεται: απανίνιας ἐν
Λιουκωσίᾳ· αλλάδιακρίνεται τοῦ Φραντζί-
εντας εσ. Πίκρα τῷ Βασιλειώνιοι σ. 418 ἀναξιέ-
ται • οὐ μαρτιρόμενος Μουντολήρης σ. 464,
• τοῦ Φραντζής καὶ πληρέστερον ἐν σ. 483
λέγει... Φραντζένην... προσδήλως τὸν Φραντζ...

Τέ δὲ ΝΙΚΑΡΤΖΗΣ ἐλησμονῆθη πήσιν
μεταξὺ τῶν πελεστινῶν, ἀλλά οὐχὶ ὀλίγοι χωρικοὶ
οὗτοις ἐξαποιθέσαν. Εἰς τὸν Ηλύργον τῆς Λεμε-
σοῦ λέγεται ἀπλούστερον Ντερζής, ("Ἄθηνας" σ. 151, οἱ δὲ Μαχαιρᾶς φράσει ποικίλως, σ. 392
• σιρ. Τζέρτζες..., 400 • ὁ Τζέρτζες..., 402
• τὸν Τζέρτζες..., 232 • τὸν Τζέρτζην... οὐ-
ἶπεται λέγει... Τζέρτζενες... Οὐταν δὲ, φάντασι,
ἀπεριάζετο οἱ Δυτικοὶ διότι ὁ γραπτογράφος ἀναφέ-
ρεται Πιωάργιον: σ. 392 "μικρόχρονον" λέγει
λευκούσιν... οὐδέποτε Πιωάργιον, καὶ 117 "τὸν
Πιωάργιον τὸν θερόμηλου, τὸν μάχαιρον" εἰπεν...

(Ἐπεκτ. τὸ τέλος.)